

Bekletme Meçhule Giden Yolunda Seni Bekleyeni

— kul mehmet · 09 Mart 2016

Meçhul diyarlara yürüyorum adım adım
Karanlık olsa da önüm ufukta bana doğru yansıyan bir ışık var
Belki benim için yakıldı o ışık bana özel
Varıp o ışığın kaynağını görmeli
Can evime belki bir dosttur ya da bir yarendir
Ya da mum ışığında yolcu bekleyen hancıdır
Bekleyeni bekletmemek gerekir bu üç günlük dünya hanında
Bir ses bir nefes olmak gerek gönül hanlarına
Dertli isen önce derdi olana ulaş sonra derine çare ara bul
Belki de sevdaya ait bir soluktur beni meçhul diyarlarda bekleyen
Bir el kırmadan kapısını varmalı görmeli
Ya da meçhul diyarlara çıkmadan bekleyen ışığa varmadan yaşamalı
Hey hat ışısız nasıl yaşar insan kör karanlıkta
Karar kara gelen ümitsizlik gibi solmamalı insan
Bekleyen kapının önünde bekleyerek kapısını çalmalı
Yoksa adım atmaya dermanın karanlığın kör kuyusunda yaşamalı
Gökyüzüne bak güneş karanlıktan sonra neden çıkar
Kuşlar neden kanat çırpıp ufuklara yorulmadan
Sancısı olan neden koşar hasta hanelere
Bak gör karanlığa ışık olan güneşteki azmi
Kuşlardaki bitip tükenmeyen sabrı
Şifa olan ellerdeki çabayı
Önünde geçilmedik bir duvar
Bahçesinde çiçek açan gülleri bülbül süz bırakmamalı
Hüzün dolsun yeter ki geceleri yüreğimize
Arkasında gülümsemesi bekler
Çek sevdanın esen rüzgarında bir nefes ciğerlerine
Bekletme meçhule giden yolunda seni bekleyeni
Vaz geçmek neye çare
Yürümemek intihara çıkarmaz mı davetiye
Kurursa dallarında yapraklar
Meyve vermemek neye yarar
Ağaç olmak neye çare olur
Kırılmış dallarda bekleyiş kırılmış sallanırken
Gülümseyerek hayal kurmak bekleyişe olur mu çare

Yıkmalı umutsuzluğun tüm dallarını
Yeniden umudun tohumları ekilmeli ovalara yaylalara
Başında beklemeli sulamalı
Yoksa
Semaya haykırmak
Ekilmeyen ümit tohumlarına ne çare sunar
Bekletme meçhule giden yolunda seni bekleyeni
Mehmet Aluç-Kul Mehmet-